úterý 14. týdne v mezidobí

cyklus 1

1. čtení: Gn 32,23–33

Budeš se jmenovat Izrael (Boží bojovník), neboť jsi bojoval s Bohem i s muži a zvítězil jsi.

Čtení z první knihy Mojžíšovy.

Jakub vstal v noci, vzal své dvě ženy a dvě služebnice a jedenáct synů a přebrodil se přes Jabok. Vzal je a převedl přes potok a přepravil celý svůj majetek. Jakub zůstal sám.

Tu s ním kdosi zápasil až do východu jitřenky. Ten, když viděl, že Jakuba nepřemůže, poranil mu jeho kyčelní kloub, takže se mu kyčelní kloub vymkl, když s ním zápasil. Neznámý řekl: „Pusť mě, vždyť už vychází jitřenka!“ Jakub odpověděl: „Nepustím tě, dokud mi nepožehnáš.“ Neznámý se zeptal: „Jaké je tvé jméno?“ Odpověděl: „Jakub.“ Ten řekl: „Už se nebudeš jmenovat Jakub, ale Izrael (Boží bojovník), neboť jsi bojoval s Bohem i s muži a zvítězil jsi.“ Jakub se ho rovněž zeptal: „Oznam také ty mně své jméno.“ Odpověděl: „Proč se ptáš na mé jméno?“ – a požehnal mu tam.

Jakub nazval jméno toho místa Penuel (Boží tvář). Řekl totiž: „Viděl jsem Boha tváří v tvář, a zachránil jsem si život.“ Zatímco mu vyšlo slunce, míjel Penuel a kulhal ochromen v kyčli. Proto synové Izraele až dodnes nejedí šlachu, která je na kyčelním kloubu, neboť anděl poranil Jakubův kyčelní kloub a jeho šlachu.

Žl 17,1.2–3.6–7.8+15

Odp.: Ve spravedlnosti uzřím, Bože, tvou tvář.

Slyš, Hospodine, spravedlivou žádost,
všimni si mého nářku,
popřej sluchu mé modlitbě z bezelstných rtů!

Ty sám posuď mou spravedlivost,
tvé oči vidí, co je správné.
Jestliže zkoušíš mé srdce, zkoumáš mě v noci,
tříbíš mě ohněm, nenalezneš na mně nepravosti.

Volám k tobě, protože mě vyslyšíš, Bože,
popřej mi sluchu, slyš mé slovo!
Ukaž mi svou zvláštní milost
ty, který zachraňuješ před odpůrci všechny,
kdo se utíkají k tvé pravici.

Opatruj mě jako zřítelnici oka,
do stínu svých perutí mě ukryj.
Ve spravedlnosti uzřím tvou tvář,
až procitnu, nasytím se pohledem na tebe.

kulturaslova.cz

cyklus 2

1. čtení: Oz 8,4–7.11–13
Budou rozsévat vítr a sklidí bouři.

Čtení z knihy proroka Ozeáše.

Toto praví Hospodin:
„Izraelité ustanovili si krále, ale beze mne,
dosadili si úředníky, které neznám;
ze svého stříbra a zlata
si udělali modly
k své vlastní zkáze.
Tvé tele je zavrženo, Samaří,
proti Samařanům se vznítil můj hněv.
Jak dlouho nemohou být očištěni?
Neboť i to tele vzniklo v Izraeli,
zhotovil ho řemeslník, není to Bůh,
v jiskry se promění samařské tele.
Budou rozsévat vítr,
a sklidí bouři.
Zrno nevyžene v stéblo,
vzroste, ale nevydá mouku,
a i kdyby byla,
zhltnou ji cizáci.
Když Efraim rozmnožil oltáře na odpykání hříchů,
staly se mu oltáři k hříchům.
Napsal jsem mu mnoho zákonů,
jsou pokládány za cizácké.
Milují žertvy, obětují maso a pojídají ho,
ale Hospodin v něm nemá zalíbení.
Nyní si vzpomene na jejich nepravost
a potrestá jejich hříchy:
vrátí se do Egypta!“

Žl 115,3–4.5–6.7ab+8.9–10

Odp.: Izraelův dům doufá v Hospodina.
nebo: Aleluja.

Bůh náš je na nebesích,
učinil všechno, co chtěl.
Modly pohanů jsou stříbro a zlato,
dílo lidských rukou.

Mají ústa, ale nemluví,
mají oči, ale nevidí.
Mají uši, ale neslyší,
mají nos, ale nečichají.

Mají ruce, ale nehmatají,
mají nohy, ale nechodí.
Jim jsou podobni ti, kdo je zhotovují,
každý, kdo v ně doufá.

Izraelův dům doufá v Hospodina,
je jim pomocníkem a štítem.
Árónův dům doufá v Hospodina,
je jim pomocníkem a štítem.

kulturaslova.cz

Zpěv před evangeliem: Jan 10,14

Aleluja. Já jsem dobrý pastýř, praví Pán, znám svoje ovce a moje ovce znají mne. Aleluja.

Evangelium: Mt 9,32–38

Žeň je sice hojná, ale dělníků málo.

Slova svatého evangelia podle Matouše.

K Ježíšovi přivedli němého člověka, posedlého zlým duchem. Jakmile byl zlý duch vyhnán, němý začal mluvit. Lidé nad tím žasli a říkali: „Něco takového se dosud v izraelském národě nestalo!“

Ale farizeové tvrdili: „Zlé duchy vyhání s pomocí vládce zlých duchů.“

Ježíš pak obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagogách, hlásal radostnou zvěst o Božím království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu. Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře.

Tu řekl svým učedníkům: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.“

kulturaslova.cz